మా అన్నయ్య

అబ్బబ్బ యీ ఆడపిల్లలు పైకి ఏమీ ఎరగనట్లు వుంటారు కాని వాళ్ళ అల్లరి చూడాలి బాబూ, మగపిల్లల్ని మించిపోతారు' అంటో ఒక చిన్న లెక్చరు దంచేస్తున్నాడు మా అన్నయ్య, వాళ్ళ స్నేహితులతో హాల్లో కూర్చుని. ఈమధ్య మా అన్నయ్యకి నామీద కొద్దిగా కోపము వచ్చిందిలెండి, ఒక చిన్న తమాషా చేయడం మూలమున.

"నీ వన్న మాట నిజమేరా! బ్రదర్" అంటున్నాడు రామం.

రామం అంటే మా అన్నయ్య స్నేహితుడు. మా అన్నయ్య మాటకల్లా "తందానతాన" అనే రకం. "భళానోయి భాయిచంద్రం" అంటూవుంటాడు.

నేను ఫిఫ్తుఫారం చదివే రోజులవి. మా చంద్రం అన్నయ్య చెన్నపట్నంలో చదువుతున్నాడు. మా మేనమామ కూతురు "సుధ" స్కూలు పైనల్ పాస్ అయిందన్నమాటే కాని, పిరికితనం జాస్తి. "సుధ"ని చిన్నప్పటినుంచి మా అన్నయ్యకు యిద్దామనుకుంటున్నారు. అసలే పిరికితనము. దానికి తగ్గట్టు మేము పెద్దవాళ్ళమయిన తరువాత ఒకళ్ళనొకళ్ళము యిప్పుడే చూసుకోవడం మూలాన మా అన్నయ్యంటే, సుధకి, ఎంతో సిగ్గు. అన్నయ్య వస్తున్నాడంటే చాలు, అంత దూరాన అదిరిపడి చూచేది. అన్నయ్య ఎలాగేనా సుధని పలుకరిద్దామనుకుంటూ వుండేవాడు. కాని సుధ సాధారణంగ తప్పించుకుపోతో వుండేది. అన్నయ్య చదువు పూర్తికాగానే పెండ్లి చేద్దామనుకుంటున్నారు మా అమ్మా నాన్నా. ఇంకో నాలు గయిదు నెలలు ఓపిక పడితే చక్కగ మాట్లాడవచ్చుగదా! వాడి కా తొందరెందుకు వాడిమనస్సులోని భావము నేను గ్రహించాను. అప్పటినుంచి ప్లాన్ వేస్తున్నాను ఎలాగయినా మాట్లాడిద్దామని.

ఒకసారి సుధని మా వూరు తీసుకువచ్చారు ఎలాగా అవబోయే కోడలే కదాని. సుధకి మాత్రం లోపల రావలెనని వున్నా పైకి మాత్రము నేను రాను బాబూ అంటూ బెట్టుసరి చేసింది. ఎందుకో తెలుసా? అప్పుడు అన్నయ్య శెలవులకి యింటికి వచ్చే రోజులవి. సుధ వచ్చిన వారం రోజులకు అన్నయ్య దగ్గరనుంచి ఉత్తరం వచ్చింది, రెండు రోజులలో బయలుదేరివస్తున్నానని. వస్తానన్న రోజున నాన్నగారు, నేను సుధ స్టేషనుకి బయిలుదేరదామనుకున్నాము. ఆ రోజు మా యింట్లో సందడి ఏం చెప్పను. అమ్మ హడావిడి చెప్పనక్కర్లేదు. తెల్లవారుజామున లేచినది మొదలుకొని, "చంద్రంబాబు"కి యివి యిష్టం అవి యిష్టం అంటూ ఒక యిరవై ఐటమ్సు ఆలోచించి ఆలోచించి ఆఖరికి బంగాళాదుంప వేపుడు, పప్పు పులుసు, గోంగూరపచ్చడి, పూరీలు, సేమ్యాపరమాన్నము వండి ఇంకా యేమిటో ఇవన్నీ చాలక వంటింట్లో నే సతమతమవుతూంది. "అమ్మాయ్...శశీ...... అబ్బాయి చంద్రం గదిని ఎటుగా సర్దివుంచమ్మా. చికాగ్గావుంటే వాడు విసుక్కుంటాడు," అంటూ నాన్నగారు.

'మణి'

ఇక కాబోయే వదినె "సుధ" ఆనందము ఏమి చెప్పను, కాని పైకి మాత్రము మామూలుగ వున్నట్లు నటించవలెనని తాపత్రయము. నాకు నవ్వాగటము లేదు. ఏ చీర కట్టుకోవాలో తోచటము లేదు కాబోలు ఈ చీర కాదని ఆ చీర, ఆ చీర కాదని యీ చీర ఎన్ని మార్చిందో లెక్కలేదు, ఆఖరికి అన్నయ్యకి నచ్చిన రంగులో (అన్నయ్యకి ఆ రంగు అంటే ఎంతో యిష్టమని ఏదో మాటల సందర్భములో చెప్పాను, మైసూరు జార్జెట్ చీర కట్టుకొని దానికి తగిన బ్లౌజ్ వేసుకొని క్రొత్తగ చేయించుకున్న స్టార్ నెక్లెస్ (ఆ నెక్లెస్ చేయించుకున్న తరువాత అన్నయ్య చూడలేదు, యిప్పుడు చూడ్డానికి కాబోలు) యింకా ఎవేవో సింగారించి ఒక్కసారిగ "సినిమాస్టార్"ని మించిపోయింది. నిజంగ మా వదినెను చూచేటప్పటికి ఆడదాన్నయిన నాకే యెలాగో అనిపించింది. కాని నేనంటే మా 'సుధ'కి బలే భయం. యేమి వుడికిస్తానో నని బెదురుతూనే వుంది. నేను యిదంతా ఓమూలనుంచి కనిపెడుతూనే వున్నాను. కాని ఆ వేళ మా వదినెమీద అపరిమితమైన దయ కలిగింది. నేను యేమన్నా అంటే ఆ వేళ మాతో స్టేషనుకి యేమయినాసరే రాదని (అసలు అమ్మ నాలుగు కేకలు వేసి మాతో స్టేషనుకి వచ్చే యేర్పాటు చేసింది) రాకపోయేసరికి మా అమ్మకి కోపము వస్తుందని వూరుకున్నాను. మేనకోడలంటే వెనకేసుకొస్తూ వుంటుంది మా అమ్మ.

ఎలాగయితేనేం నేను, సుధ తయారయి మా నాన్నగారితో కలసి జట్కామీద స్టేషను జేరుకున్నాము. తీరా మేము వెళ్ళేసరికి అరగంట ఆలస్యం అన్నారు. అన్నయ్య వస్తాడన్న సరదాలో ఆ అరగంట ఎలాగో ఓలాగ, గడిపేశాము. రైలు వచ్చేవేళకు సిగ్నలు యిచ్చారు. ఇక మా సుధ ఖంగారు యేమి చెప్పను. చూస్తోండగానే, పొగలు కక్కుకుంటూ మెయిలు తక్కువ స్టేషనులో ఆగేసరికి ఒక్క అంగలో రైలుదగ్గర కెళ్ళి ఇంటర్ కంపార్టుమెంట్సన్నీ కలయచూశాం. కాని మా అన్నయ్య వుంటేగా, రైల్లోనించి వూడిపడ్డానికి. ఈరోజు మావదినెగారు వచ్చారు కనుకే యింత బాగా అయింది. పాపం ప్రొద్దుటనుంచి శ్రమపడి అలంకరణ చేసినదంతా వృధా అయిందే అన్నాను. నిరాశతో, నిరుత్సాహంతో వున్న సుధకి ఒక్కసారిగ వుడుకుమోత్తనము పోయి అదోలా ముఖం పెట్టి 'పో నీ కేమ్మా నేనేమన్నా వస్తానన్నా నేమిటి మీరు బలవంతం పెడితే వచ్చాను కాని' అన్నది.

రాత్రి భోజనాలదగ్గర కూర్చున్నప్పుడు 'ప్రొద్దున పాపము అన్నయ్య వస్తాడని సుధ సరిగా తిండికూడా తినలేదు. అన్నయ్యకు వుంచిన టిఫిన్ వదినకే వేసీయవే అమ్మా. అన్నయ్య రాకపోవడమే మేలయింది వదినెకు' అన్నాను. 'ఏమిటే శశీ అస్తమానం నీ వెళాకోళాలు వెక్కిరింతలూను. దానికసలే సిగ్గెక్కువ. చదువుకుందన్నమాటే కాని నీలాగ కోతికొక్కిరాయివేషా లేవీ వేయదు. అస్తమానమూ వుడికించావంటే వెళ్ళిపోతుంది కూడాను,' అన్నది అమ్మ.

ఆ రాత్రి భోజనాలు అవగానే కాసేపు అన్నయ్య ఎందుచేత

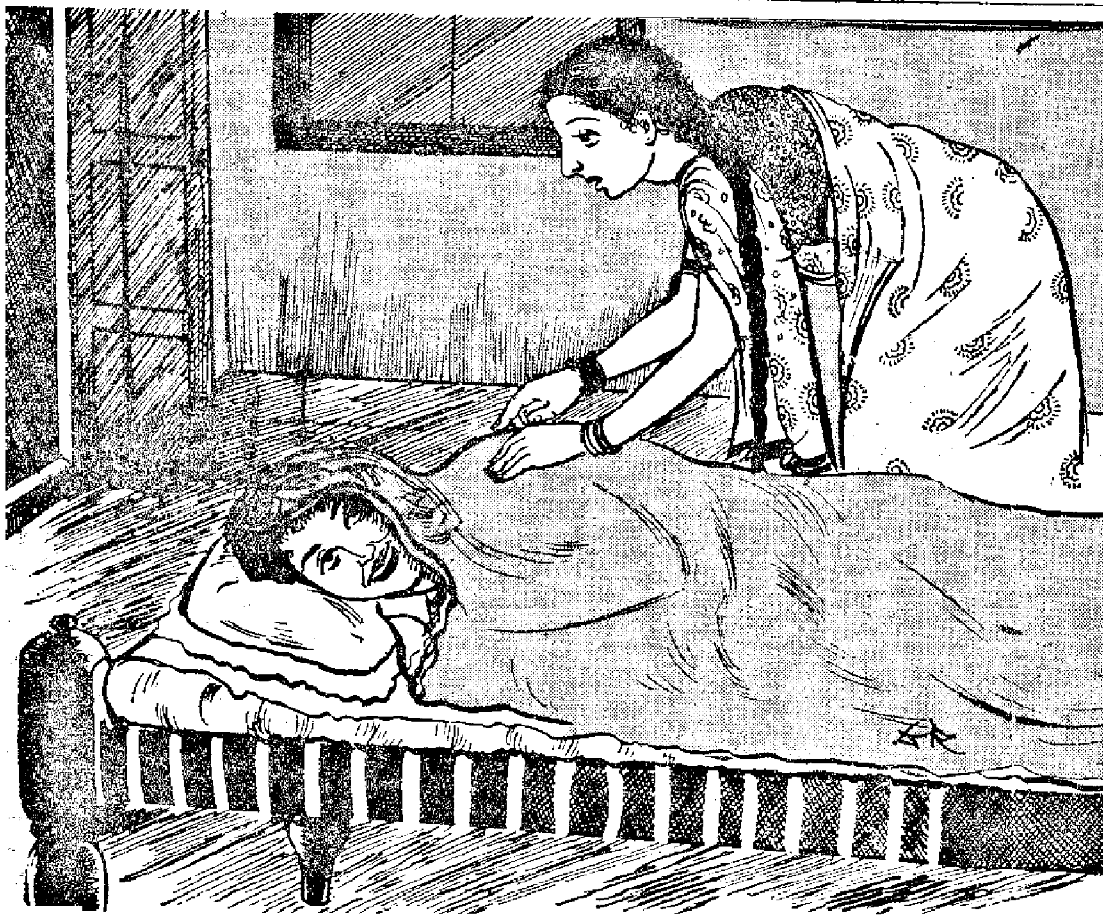

ఎంత సేపటికి లేవకపోయేసరికి గబుక్కున ముసుగు తీసేటప్పటికి......

రాలేదా అనే చర్చ జరిగినపిమ్మట ఎవరి గదులకు, వాళ్ళము వెళ్ళి పడుకున్నాము. నాకు మెలుకువ వచ్చేటప్పటికి హాల్లో అమ్మగొంతు వినిపిస్తోంది. "కాళ్లు కడుక్కోరా బాబూ చంద్రం నీకోసము నాన్నగారు, శశి, సుధ స్టేషనుకు వచ్చారురా" అంటోంది.

"రైలు దాటిపోయిందమ్మా అందుచేత మధ్యాహ్నము రాలేక పోయాను" అంటున్నాడు అన్నయ్య.

అన్నయ్యమాట వినేసరికి చటుక్కున లేచి వద్దామనుకున్నాను కాని వాళ్ల సంభాషణ విందామని దొంగనిద్ర నభినయిస్తున్నాను. "సుధ యిక్కడే వున్నదమ్మా!" అని గబుక్కున నాలిక కరుచుకున్నాడు కాబోలును ప్లేటు మార్చేసి "శశి పడుకున్నదా లేక దొంగనిద్రా" అంటో నేను పడుకున్న గదిలోకి షర్టు విప్పుకుంటామని వచ్చాడు. ఇక మన అసలురూపు పసి కట్టాడు కదాని "ఏంరోయి అన్నయ్యా ఎప్పుడొచ్చా"వంటో కళ్లు నులుముకుంటో లేచాను. అప్పటికి నా ప్రక్కకదిలో సుధ గాఢ నిద్రలో మునిగితేలుతోంది. అన్నయ్యా వచ్చినసంగతి దానికి తెలియదు. "ఒరేయి అన్నాయ్ రేపు నే చెప్పినట్లల్లా చేసేయరా నేనో గొప్ప ప్లాన్ వేశాను"అన్నాను. ఏధ్యాసలో వున్నాడో ఏమిటో "అలాగే లేవే" అన్నాడు.

తెల్లవారగానే అమ్మ మా అందరికన్న ముందులేచి వంటింట్లో కాఫీ, టిఫిన్ తయారుచేస్తోంది. మళ్లీ యిప్పట్లో వంటిల్లు వదిలిపెట్టిరాదుకదా అనే ధైర్యముతో మా అన్నయ్యా గదిలోకివెళ్ళి అన్నయ్యని లేపేశాను. "ఏమిటే బాబూ అప్పుడే లేపేశావు."అంటో గట్టిగా మాట్లాడబోయేసరికి "ఉష్...అబ్బ.. గట్టిగ అరవకు మరి." నెమ్మదిగ అమ్మ గదిలోకి, చప్పుడు చేయకుండా వెళ్లి పడుకొని రగ్గు కప్పేసుకో. అని వాణ్ణి పంపేశాను.

నేను లేచి ముఖము కడుక్కొని లోపలికి వస్తోంటే వళ్ళు విరుచుకుంటో, కళ్ళు నులుముకుంటో సుధ ఎదురయింది.

"ఏమే సుధా యింకా అమ్మ లేవలేదు వెళ్ళి మీ అత్తగార్ని లేపుకురావే" అన్నాను పాపం దానికేం తెలుసు. లేపుకు రావడానికి వెడుతోవుంటే నేను "మనసా నే నెవరో నీకు తెలుసా... తెలుసా..." అంటో సినిమాగీతం ఆలాపించుకుంటూ నా గదిలోకి వెళ్లిపోయాను. నాకు నవ్వాపుకుందామన్నా ఆగటము లేదు. గట్టిగా నవ్వితే అసలు రంగము చెడుతుందని ఎలాగో బిగపట్టుకొని ప్రక్కనుంచి చూస్తున్నాను సుధ అమ్మగదిలోకి వెళ్ళి "లే అత్తయ్యా, లే అత్తయ్యా తెల్లవారిపోయింది,"అని లేపుతోంది. లోపల ముసుగులో పడుకున్న మా అన్నయ్య పలుకేమి చెప్పను. ఎంతసేపటి, లేవకపోయేసరికి గబుక్కున ముసుగు తీసేటప్పటికి, మా సుధ గుండె రక్కున ఆగినంత పనయిందిట పాపం (తర్వాత చెప్పింది నాతో) "హా. మీ...రం అ...త్త. య్యా అనుకు

(౫౬-వ పేజీ చూడండి)

కార్నర్ సీట్

ఎండలో మిలమిల్లాడుతూ పరిగెడుతూన్న టెలిగ్రాఫ్ తీగలవైపూ, వెనక్కి గాభరాగా జరిగిపోతూన్న టెలిగ్రాఫ్ స్తంభాలవైపూ చూడక చూస్తోన్న రాజుకి గుండెల్లో ఎంతో బరువుగా, మనసులో ఎంతో దిగులుగా ఎందుకుందో అర్థం కాలేదు. ★

మా అన్నయ్య

(27-వ పేజీ తరువాయి)

స్తాను," అంటూ ఒక్క దూకున బయిటకు రాబోయింది. మా అన్నయ్య గబుక్కున లేచి "నేనే సుధా రాత్రి బండికి వచ్చాను. అంత ఖంగారెందుకు..." అంటూ వుండేసరికి "హా అఅఅ ఏమిటీ దారుణం" అంటూ నేను గదిగుమ్మంలోనికి వచ్చాను. అన్నయ్య చటుక్కున మంచంమీద పడుకుని ముసుగు తన్నేశాడు. సుధ లేడిలాగ ఛంగున ఒక్క గంతేసింది, తన గదిలోకి. నేను పకపక నవ్వాను.

అన్నయ్య ఇంక లేగిసొగు "ఏమిటే అల్లరి శశీ" అంటూ చల్లగ బయిటికి జారుకున్నాడు."

పైకి వాళ్ళ న్నిపాటులదగ్గర కోస్తున్నాడు, కాని నేను కల్పించిన యీ సమావేశానికి ఎన్నెంత అభినందిస్తున్నాడో! నాగదిలో కూర్చొని "నటనలు తెలుసునులే నీ నటలున తెలుసునులే" అంటూ స్వప్నసుందరి సినిమాపాట పాడుకుంటున్నాను, హాల్లో కూర్చున్న మా అన్నయ్యకి వినపడేలాగ.

ఆ మర్నాడు ఏవో మాటల సందర్భములో మా అమ్మ అన్నయ్యదగ్గర పెండ్లి ప్రస్తావన యెత్తింది. "ఎలాగూ నీ చదువు పూర్తవుతోంది కదా యింకొక రెండు నెలలో. మే నెలలో మంచి ముహూర్తము లున్నాయని మామయ్య దగ్గరనుంచి జాబు వచ్చింది. అమ్మమ్మ వుండగా ఆ మూడు ముళ్లు పడితే ఆవిడ మనస్సుకూడ సంతోషపడుతుంది," అని ఓ దండకము మొదలెట్టింది.

"యిప్పుడేమి తొందరమ్మా ప్రాక్టీసైనా పెట్టకుండా" అంటూ వాయిదా వేయబోయాడు అన్నయ్య. మాటల మధ్యలో "ఏదో తప్పించుకునేందుకు చెబుతున్నావు. ఈ విషయంలో మటుకు నీవేమీ అడ్డం చెప్పకు, మీ నాన్నగారికి మీ మామయ్యకి, అందరికీకూడ త్వరలో చేసేద్దామని వుంది" అంది. "సరే మీ యిష్టం" అన్నాడు ఆఖరికి అన్నాయ్.

గొల్లభామ

చిత్రకారుడు: శ్రీ కె. తిరులరావు, మద్రాసు.

వదినని యింకా బాగా వేళాకోళములు చేయవచ్చు ముఖ్యముగ ఆడబడుచు లాంఛనాలు వస్తాయి పెండ్లిలో మన వాగ్ధోరణంతా చూపించి అందరినీ నవ్వించాలి. మా అన్నయ్య పెండ్లిదగ్గర కొచ్చేస్తున్నకొలది నా ఆత్రము ఎక్కువయిపోయింది. అట్టహాసంగ మగ పెండ్లివారమంతా మా మామయ్యగారి వూరు చేరుకున్నాము. మా మామయ్య అత్తయ్యకూడ ఎక్కడ లోపాలు వస్తాయోనని అడుగులకు మడుగులొత్తుతూ ఎంతో మర్యాదలు చేశారు. ప్రతిదానికీ వంకలు పెట్టే నా నోరే కట్టడిపోయింది వారి మర్యాదలు చూసేటప్పటికి. మంగళ వాయిద్యములు మ్రోగుతూవుండగా మా అన్నయ్య సుధ మెళ్ళో మంగళసూత్రం కట్టేడు. ఇక మా ఎరువు వదిన ఒక్కమారుగ అచ్చంగా స్వంత వదినయి కూర్చుంది. మా అన్నయ్య పెండ్లయి పోయింది. మా అన్నా వదినలతో కలసి మావూరు వెళ్ళిపోయాము. ★

Edited, Printed & Published by S. Sambhu Prasad at the Andhra Patrika Press, 7, Thambu ChettySt, Madras.